

Portal om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Nyheder, information, kommenteret retspraksis mm. vedr. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

[Nyheder](#) [Konventionen og tillægsprotokoller](#) [Om Konventionen](#) [Om Domstolen](#) [Rettighederne og processen](#) [Seneste afgørelser](#) [Domsreferater](#) [Om siden](#)

Protokol nr. 1

Tillægsprotokol af 20. marts 1952 til Konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

De underskrivende regeringer, der er medlemmer af Europarådet, besluttede på at tage skridt til at sikre den fælles gennemførelse af visse rettigheder og friheder, som ikke allerede omfattes af afsnit I i Konventionen til beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950 (i det følgende kaldet Konventionen), er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Beskyttelse af ejendom

1. Enhver fysisk eller juridisk person er berettiget til uforstyrret nydelse af sin ejendom. Ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse og i overensstemmelse med de ved lov og folkerettens almindelige principper fastsatte betingelser.
2. Foranstående bestemmelser skal imidlertid ikke på nogen måde gøre indgreb i statens ret til at håndhæve sådanne love, som den anser for nødvendige for at overvåge, at ejendomsretten udøves i overensstemmelse med almenhedens interesse, eller for at sikre betaling af skatter, andre afgifter og bøder.

Artikel 2

Ret til uddannelse

Ingen må nægtes retten til uddannelse. Ved udøvelsen af de funktioner, som staten påtager sig i henseende til uddannelse og undervisning, skal den respektere forældrenes ret til at sikre sig, at sådan uddannelse og undervisning sker i overensstemmelse med deres egen religiøse og filosofiske overbevisning.

Artikel 3

Ret til frie valg

De høje kontraherende parter forpligter sig til at lade afholde frie, hemmelige valg med passende mellemrum under forhold, som sikrer folkets frie meningstilkendegivelse ved valget af medlemmer til den lovgivende forsamling.

Artikel 4

Anvendelsesområder

1. Enhver af de høje kontraherende parter kan ved undertegnelsen eller ratifikationen eller når som helst derefter over for [Europarådets](#) generalsekretær afgive en erklæring om, i hvilket omfang den forpligter sig til at udstrække bestemmelserne i nærværende protokol til områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.
2. Enhver af de høje kontraherende parter, som har afgivet en erklæring i medfør foranstående stykke kan fra tid til anden afgive en yderligere erklæring, hvorved den modificerer en hvilken som helst tidligere erklæring eller lader nærværende protokols bestemmelser ophøre med at have gyldighed for et hvilket som helst område.
3. En erklæring afgivet i overensstemmelse med denne Artikel skal anses for afgivet i overensstemmelse med Konventionens Artikel 56 stk. 1.

Artikel 5

Forhold til Konventionen

De høje kontraherende parter betragter denne protokols artikler 1, 2, 3 og 4 som tillæg til Konventionen, og alle Konventionens bestemmelser skal derfor også have gyldighed i forhold til disse artikler.

Artikel 6

Undertegnelse og ratifikation

1. Nærværende protokol er åben for undertegnelse af de medlemmer af Europarådet, som har undertegnet Konventionen; den skal ratificeres samtidig med eller efter ratifikationen af Konventionen. Den træder i kraft, når ti ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret. For så vidt angår en signatarmagt, som senere ratificerer protokollen, træder denne i kraft den dag, ratifikationsinstrumentet deponeres.
2. Ratifikationsinstrumenterne deponeres hos [Europarådets](#) generalsekretær, som skal give samtlige medlemmer meddelelse om navnene på dem, der har ratificeret.

Udfærdiget af Tobias Jensen

ECHR.dk

Synes godt om side

135 synes godt c

INFORMATION

Tillægsprotokol:

En sådan protokol tilføjer yderligere rettigheder til konventionen. De enkelte tillægsprotokoller er alene bindende for de stater, der vælger at ratificere dem. Nogle stater har valgt at underskrive en given protokol, hvilket alene tjener som en hensigts erklæring. Førend der kan støttes ret på rettighederne i protokollen, skal den enkelte stat ligeledes ratificere protokollen. Af praktiske årsager benævnes protokollerne med et tal, som indikerer rækkefølgen for deres vedtagelse i Europarådet. Nummerrækken springer fra 1 til 4 til 6 osv., fordi der ind imellem tillægsprotokollerne, der indeholder yderligere rettigheder, er vedtaget ændringsprotokoller. Som ordet antyder, ændrer ændringsprotokoller i allerede vedtagne konventioner eller protokoller modsat tillægsprotokoller, som altså tillægger yderligere rettigheder og friheder. Samlet er der vedtaget 16 protokoller, hvoraf nogle protokoller ændrer i konventionen og nogle opstiller yderligere rettigheder. Ændringsprotokol 15 og 16 træder i kraft, når alle 47 medlemsstater har ratificeret dem.

MEST LÆSTE:

Moskal mod Polen, sagsnummer 10373/05

